

CZU: 821.135.1-1(478).09

**POEZIA LUI ANDREI ȚURCANU, SUB SEMNUL DIALOGULUI ONTOLOGIZAT CU
ODĂ (ÎN METRU ANTIC) DE MIHAI EMINESCU**

Dorina ROTARI

Universitatea de Stat din Moldova

Poezia lui Andrei Țurcanu ilustrează, dincolo de amalgamul aparent eclectic de elemente circumscrise postmodernismului (reale, mitice, livești, autobiografice etc.), imaginea unui creator animat de provocările interogative eterne privind ființa și ființarea. Meditația ontologică și tentația de a depăși ruptura existențială prin asumarea ei plenară implică o raportare *sui-generis* la ritualul inițiativ al „învățării morții” din *Odă (în metru antic)*, iar, prin extensiune, la dimensiunea ființială a creației lui Mihai Eminescu, ca teme al unor reconfigurări de substanță.

Rescrierea scenariului tragic eminescian se îmbină cu un registru variat de mituri/miteme, experiențe livești și reale, sugestive pentru aventura ontologică de (re)alcătuire a sinelui. Astfel, în creația lui Andrei Țurcanu se remarcă un revizionism poetic subtil manifestat prin „completarea” poemului precursor/ a textelor precursoare și răstălmăcirea semnificațiilor acestora în consens cu viziunea creatorului contemporan.

Cuvinte-cheie: *relație intrapoetică, rescriere, dialog ontologizat, revizionism, experiență tragică etc.*

**ANDREI ȚURCANU'S POETRY, INTERPRETED ONTOLOGICALLY AS A RESPONSE TO
MIHAI EMINESCU'S POEM AN ODE (IN CLASSICAL METER)**

Beyond the seemingly eclectic amalgam of elements circumscribed to postmodernism (real, mythical, bookish, autobiographical, etc.), Andrei Țurcanu's poetry shines a light on the the image of a creator animated by interrogative challenges to both eternal being and incorporalization. Andrei Țurcanu's poems' use of an ontological meditation on the temptation to overcome an existential rupture by converting it to an unquestioned absolute creates a *sui-generis* relation to the initiatory rites of “learning from death” in Eminescu's *An Ode (in Classical Meter)*. Țurcanu's poems also reconfigure the core elements of An Ode in order to reach the existential dimension at its heart.

This reinterpretation of Eminescu's tragic scenario uses various recombinations of myths, academic interpretations, and real-life experiences to ontologically suggest an adventure of the soul reinventing itself. Andrei Țurcanu's works can thus be seen as a response to An Ode, one that subtly strives to “complete” Eminescu's poem by applying a modern lens to the symbolic visions of the original text.

Keywords: *intrapoetic relationships, ontological dialogue, reinterpretation, revisionism, tragic experience, etc.*

Prezentat la 13.07.2020

Publicat: iulie 2020